

LUD POLSKI

TYGODNIK POŚWIĘCONY SPRAWOM LUDU POLSKIEGO.

CHŁOP POTĘGĄ JEST I BASTA, BO POCHODZI Z KMIECIA PIASTA.

Redakcja
i Administracja:
Tarnów, Burek 3

Kosztuje:
Kwartalnie 300 Mk.

Cena ogłoszeń:
Cała strona 20.000 Mk
Za wiersz petit. 100 Mk.

Cena numeru:
30 Mk.

Nie chodź w ogonie Geców,
Ni za sutanną Czują
I nie nadstawiaj pleców,
Gdzie lezie każda szuja.
Szanuj swą chłopską dołę,
Stań razem i wjedności!

Objaw swą silną wolę,
Niech wrogom trzeszczą kości!
Chłop siłą jest i basta,
Gdy Witos na jej czele!
Daj głos na listę Piasta
I głos to wszędzie śmieie!

Głosujcie na listę Nr. 1. (jeden).

Do boju!

Ostatnia godzina rozstrzygnąć bje.

Dzień 5-go listopada nadchodzi. W dniu tym Chłopi macie okazać, czyści godni ofiar, złożonych na polu walki w obronie Ojczyzny i praw jakieście niemi okupili!

Czy chcecie ster rządów państwa i obronę waszych interesów złożyć w ręce ludzi, którzy całe swoje życie poświęcili trosce o dobro ludu, o wyrwanie go z uclsku, niedoli i ciemnoty — czy oddacie je z powrotem w ręce wrogów Waszych reprezentowanych w osobach Götzwów Tertillów, Łubieńskich, Matakiewiczów?

Nietylko to, co oni wypisują o Waszych przywódcach aby interes barona Götza i hr. Łubieńskiego, występujących w obronie przywilejów, był równoznaczny z obroną ludu przed wyzyskiem. Ci którzy dotychczas trzymali fizyczny i moralny knut i harap nad chłopskimi plecami, nie mogą się zamienić w potulne baranki.

Nienawiść, z jaką odnoszą się oni do Waszego wodza Witos, do człowieka którego szanuje i ceni nietylko cała Polska ludowa ale i zagranica obu półkul świata stawia wśród najbardziej zasłużonych ludzi dla odrodzonej Ojczyzny, jest miarą ich wartości.

Nietylko, to co oni wypisują o Waszych przywódcach ale i to, co między sobą o Was mówią, jest niczem innym tylko nienawiścią do chłopa zawsze przez nich pogardzanego.

Czem wy wszyscy dla nich wszystkich tyli Jaśnie

Oświeconych i Przewielebnych jesteście? Jesteście uważani za nawóz dla ich roboty i narzędzie dla ich celów.

Czy chcecie nim nadal pozostać?

A zostaniecie! „Jeżeli się nie skupicie pod sztandarem swego wodza Witos, w walce nietylko o utrzymanie zdobytych praw ale w walce o wyzwolenie z tego poniżenia w jakim chcą Was ci, na dziś przyjaciele a wieczni wrogowie Götzwowie, Łubieńscy i inne podobne Tertille, utrzymać.

Jeżeli im pokażecie swą siłę w jedności, jeżeli nie dacie się rozbić rozmaitym Czujom, renegatom Rusinom Włockowskim i tym podobnym Gagatkom i pójdzcie jak jeden mąż w karnym szeregu do zwycięstwa Idei ludowej — wtedy powoli zaczną się na Was inaczej patrzeć zaczną Was szanować bo się przekonają iż chłopa za miszkę soczewicy kupić nie można. I wtedy dopiero przyjdzie Wasze wyzwolenie z poniżenia.

Lecz droga do zwycięstwa nie jest taka łatwa, bo wiedzie ona przez góry ambicji, przepaście osoblistych nienawiści. Wszystko jednak jest do wyrównania, jeżeli się wierzy, że tylko w zgodzie i jedności jest siła, która zwyciężyć potrafi i zapewnić Ludowi miejsce w Narodzie to jakie mu się nietylko dzięki liczbie ale dzięki tej znoonej pracy należy. Włec Brać do zwycięstwa Idąc — dajcie karnie masą mąż i żona, brat i siostra w dniu 5 listopada do urny wyborczej z Nrem 1, w ręce którego składacie los swój i Ojczyzny.

!!!Głosujcie wszyscy tylko na jedynkę!!!

Pamiętajcie o 5-tym i 12-tym listopada!

W dniu 5 listopada staniecie Szanowni Bracia włościanie i włościanki do urny wyborczej ażeby wybrać swoich zastępców i jako świadomi obywatele oddacie swoje głosy na listę Nr. 1., która jest listą Polskiego Stronnictwa Ludowego a więc listą prawdziwie ludu polskiego.

Jest to obowiązek obywatelski i ludowy, który powinniście spełnić wszyscy, bez wyjątku.

W następną niedzielę to jest 12-tego listopada odbędą się znowu wybory do Senatu gdzie prawo głosu przysługuje tym wszystkim co w dniu 18 sierpnia 1922 roku 30 lat życia ukończyli.

Wybory do Senatu są tak samo ważne jak wybory do Sejmu i dlatego nie można i nie wolno ich lekceważyć gdyż mogłoby się przez to ponieść niesłychaną szkodę a nawet zmarnować zwycięstwo ludu odniesione przy wyborach do Sejmu.

Nie zapominajcie też, że wszystkie uchwały sejmowe muszą być Senatowi przedkładane a więc, że ma on wpływ na to czy one zostaną takie jak je uchwaliła Izba Sejmowa czy też mogą być zmienione.

Wiedźcie, że członkowie Senatu razem z członkami Izby poselskiej połączeni w zgromadzenie narodowe wybierają Prezydenta Rzeczypospolitej na całe lat siedm i

swojemi głosami mogą przeważać i wybrać Waszego wroga ażeby tą drogą dostali się do opanowania władzy.

Ażeby do tego nieszczęścia nie doszło; do wyborów iść trzeba wszystkim, trzeba dopilnować ażeby w dniu 12 listopada nikogo przy nich nie brakło, trzeba pamiętać że parę głosów może przeważać szalę i być przyczyną utraty mandatu, może zepsuć pracę i wysiłki tysięcy.

Trzeba głosować na swoich i swoich tylko wybierając.

Żaden włościanin ani żadna włościanka ich syn czy córka nie może głosować na listę klerykalną ani endecką ani socjalistyczną ani na żadne listy Sanojców, Putków, Smółów, czy Waleronów i innych warcholów rozdzielających i rozbijających lud polski.

Wybrać trzeba ludzi mądrych, poważnych i ludowi oddanych.

Nie żałujcie więc ani czasu ani trudu, który sowiecie się opłaci, staćcie jak jeden przy wyborach do Senatu korzystajcie z tego wielkiego prawa obywatelskiego, dowiedzcie czynem swojej woli, świadomości, dojrzałości do politycznej i rozegrajcie tę wielką walkę z korzyścią dla siebie i Ojczyzny szczęśliwie i zwycięsko.

Wincenty Witos

poseł na Sejm, Prezes Pol. Stron. Ludowego.

Naprzód Ludowcy, do zwycięstwa!

Tylko jeszcze kilka dni dzieli nas od czasu, w którym rozegra się decydująca wielka walka o los, przyszłość i prawa ludu polskiego, t. j. o ludową i demokratyczną Polskę.

Tą wielką i ważną walką, to nadchodzące wybory do Sejmu i Senatu. Walka to, chociaż nie orężna, będzie decydowała o roli ludu w Polsce, ponieważ od wyniku głosowania w dniu 5 i 12 listopada b. r. zależeć będzie, kto będzie w Polsce rządził: Lud, czy jego wrogowie. My chłopci pod względem liczebnym jesteśmy silni, ale jeszcze w dużej części jesteśmy nieświadomieni i nie zdajemy sobie sprawy z tego, co nas czeka i jakie jarzmo i kajdany założymy sobie, jeśli byśmy tę walkę przegrali i jeśli byśmy nie zdołali przeciwstawić się wrogom sprawy chłopskiej. A ci wrogowie stają się na czas przedwyborczy potulnymi barankami, miłymi braćmi chłopca i schlebiają mu okropnie, a wszystko w tym celu, aby zdobyć jego głosy i mandaty, aby po karkach chłopskich dostać się do Sejmu i władzy, ażeby potem na chłama nakładać wszelkie ciężary, jakie im się spodoba. Według ich zdania chłop nie dorósł do niczego innego, tylko do pracy na wszystkich, do widel i gnoju, chcą oni, ażeby chłop wszystkim innym stanom był potulnym i posłusznym. Tego się jednak nie doczekają.

Nie zapominajmy o tem, że my chłopci stanowimy trzy czwarte części całego społeczeństwa, że Ojczyznę i jej obywateli żywimy i bronimy, więc my jako olbrzymia większość narodu, mamy prawo do rządu, jak również i do tego, żeby nas inne warstwy lepiej szanowały, niż się to działo dotychczas, tembardziej, że my chłopci jesteśmy jeszcze najzdrowszym organizmem społeczeństwa — tą jeszcze niezdeprawowaną masą, w której tkwi siła nie-spożyta i wobec tego na naszej warstwie chłopskiej może się Państwo z całą pewnością oprzeć.

Wrogowie nasi przygotowują wszystkie siły, jakie mają do dyspozycji, aby nas chłopów przy nadchodzących wyborach zgnieść lub przynajmniej unieszkodliwić, abyśmy nie mogli wysłać w należącej się nam liczbie swych przedstawicieli i reprezentantów naszej woli do przyszłego Sejmu. Będą się oni starać naszą brać nieświadomioną i głosy ich przeciągnąć na swoją stronę przekupstwem, obietkami i strachami, to znowu zohydżaniem naszych przywódców ludowych i czem tylko będą mogli a wszystko w tym celu, aby rozbić chłopów, aby im wydrzeć należące się im mandaty, a temsamem pogrzebać nasze nadzieje i już zdobyte prawa, a odebrać wszelką nadzieję zwycięstwa.

Starają się wsteczniczy wprowadzić na wsi zamęt i rozbić wśród chłopów, do czego im służą i są pomocni różne Putki, Sanojce, Thugutty, Czujce, Staški oraz inne warchoły, mieniające się być przyjaciółmi i jedynymi obrońcami chłopca. Hańba tym stronnictwom niby ludowym, co nie usłuchały odezwo i wezwania naszego przywódcy Witosy do złączenia się w jedno wielkie Stronnictwo Ludowe i całej siły chłopskiej.

My na wszystkie te zakusy odpowiemy silnem zorganizowaniem się pod sztandarem P. S. L. Piasta, wszyscy chłopci i wieśniaczki głosujcie na listy wyborcze P. S. L. które mają Nr. 1! powiedzmy sobie, że te wybory musimy wygrać i musimy zgnieść przeciwników. A gdy wybierzemy taką ilość naszych przedstawicieli do Sejmu, jaka odpowiada liczbie i sile chłopskiej — wtedy i reforma rolna przejdzie i silny rząd stworzymy. Zakwitnie wtedy w Polsce szczęście, dobrobyt i o naszą oraz potomków przyszłość będziemy zupełnie spokojni!

Stanisław Drogoś.

Poznajcie fałsz i obłudę!

Widomyim przedstawicielem wojującego klerykalizmu, wcieleniem fałszu i obłudy, oraz forpocztą powrotnej fali reakcyjnej jest na gruncie Małopolski t. z. Stronnictwo Katolicko-ludowe bo w innych częściach Polski nie ma go dotąd i z pewnością nie będzie.

Nie ma ono za sobą ani jednego politycznego czynu na większą skalę, co jest całkiem naturalne, jeżeli się zważy, że głowami kierującymi są tam ludzie w rodzaju p. Matakiewicza lub hr. Łubieńskiego z Zassowa, nie mówiąc już o innych Czujach i Maślankach.

Natomiast jak każdy szkodnik, zdołało ono w części zamącić i podzielić wieś naszą, rozbić chłopów, a przez to samo osłabić moc i siłę ludu tak niezbędnie zawsze, a szczególnie w okresie wyborczym potrzebną

Dla niego to zresztą nie jest rzeczą nową. Klerykalizm szedł od wieków zawsze z pomocą możnym tego świata a dusił bez miłosierdzia postęp, gnębił tych zawsze, którzy próbowali zrzucić ze siebie jarzmo pańskiej niewoli i przemocy.

Przez całe wieki klerykalizm był wszędzie ostoją wstecznictwa przemocy i niewoli, w Polsce zaś specjalnie pomagał zawsze i wszędzie szlachcic w utrzymaniu pańszczyzny i poddaństwa zmuszał do hańbiącej pokory i uległości wobec pańskich gwałcicieli, prawa wolności i sprawiedliwości.

Klerykalizm wprowadził walkę i politykę do świątyn pańskich zburzył jedność i zgodę w rodzinie, wprowadził walkę i rozprzężenie między ludem i księżmi, dzielił tam gdzie powinna panować solidarność, miłość i zgoda.

Chcąc utrzymać lud w nieświadomości i ciemności gnębił oświatę, wyklinał ludowe pisma i gazety jakoteż i ich czytelników. Odmawiał mu nieraz pokarmu duchowego i nie pozwalał na wykonywanie praktyk re-

ligijnych. Sam doczekał się gorzkich owoców swojej pracy, bo wynikiem jego polityki są dziś mnożące się rozmaite sekty religijne między niemi i dążność do kościła narodowego, co znowu wprowadza nowe rozterki w duszy skołatanego ludu.

W świętej i sprawiedliwej walce ludu polskiego o władzę, prawa i ziemię, stronnictwo to stało się przeciwnikiem ludowi i jakkolwiek pozornie było za reformą rolną i niektórzy posłowie tego stronnictwa głosowali za nią w Sejmie, to jednak wszelkimi sposobami starała się całą sprawę sparaliżować, co mu się też w znacznej mierze udało.

Członek ich klubu a uciekinier z obozu ludowego ks. Kotuła groził zemstą i kłatwą każdemu, kto by się poważał myśleć o dobrach plebańskich i zakonnych.

Ponieważ nasi panowie wielcy i mali nie mogli zrobić na nowo chłopów niewolnikami najęli sobie to stronnictwo, ażeby ono im pomogło zwyciężyć ludowców.

Matakiewicz, który był dawniej u panów został przez nich wysłany do stron. kat. ludowego tylko dlatego. Ks. Kotuła i Maślanka uciekli od ludowców żeby teraz pod przykrywką prowadzić pańską robotę. Rozmaici Rysiewicze oraz inni zdrajcy i zaprzańcy sprzedali się także nie darmo. Wiedźcie o tem, że całą tą paczką komendernje z ukrycia hr. Łubieński z Zassowa.

Sięci na was są zastawione.

Strzeżcie się i nie dajcie się w nie złapać.

Nie głosujcie ani jeden na ich listę bo zgubicie siebie, dzieci swoje i dalsze pokolenie.

Głosujcie tylko na listę ludowców i jako listę waszą listę chłopską a uratujecie w ten sposób nie tylko wasz honor chłopski ale także swoją wolność i przyszłość.

Głosujcie gromadą tylko na listę Nr. 1.

Za Komitet Okręgowy P. S. L. Okręgu tarnowskiego:

Karol Jarosz, naczelnik gminy
Franciszek Gawin, naczelnik gminy
Michał Korzeniowski, naczelnik gminy
Filip Włodek
Józef Kornaus, naczelnik gminy

Jan Tendera
Stanisław Słowik
Tomasz Kowalik
Stanisław Nita, naczelnik gminy
Andrzej Kieca

Książd Czuj walczy!

Niedopieczony i mocno osmarkaciał kandydat katolicki do Sejmu ks. Czuj przysięgając chłopom, że będzie starał się o „sprawiedliwą” reformę rolną.

Jak to sobie owo Czujatko reformę tą wyobraża można z tego najlepiej poznać, że do agitacji wyborczej

używa automobilów p. Jastrzębskiego, obszarnika z Debną, którego folwark ma iść na parcelację.

Przyrzekło Czujatko p. Jastrzębskiemu, że wybroni jego folwark od reformy rolnej, a za to jeździ jego autem! Nie dojedzie nim jednak do Warszawy.

Precz z handlarzem politycznym!

Z obrzydzeniem bierze się pióro do ręki, gdy przyjdzie pisać o p. Janie Stapińskim.

Gdy swego czasu oglądałem obraz, namalowany przez malarza Sichulskiego, przedstawiający Stapińskiego, cwałującego na świni, myślałem, że Sichulski przesadził. Dziś przekonałem się, a sądzę, że tak samo przekonali się wszyscy chłopci, że to wszystko za mało. Stapińskiego powinno się malować siedzącego po uszy w gnoju. Toby mu było jeszcze więcej do twarzy.

Nowaczyński, pisząc o Stapińskim, że jest to: „olbrzymich rozmiarów ropucha“ i „obskurna figura“ osadził Stapińskiego dość łagodnie. — Dlaczego? Bo Stapiński sam się za większego łajdaka przedstawia i więcej złego o sobie powiedział, niż (być może) nieprzyjazny mu malarz namalował i dziennikarz napisał. Oto jego własne słowa, które w ciągu długich lat posłowania i politycznej działalności o chłopach i o sobie samym wypowiedział: „Jestem czarny, jak murzyn“, opowiadał p. Stapiński na kongresie w Rzeszowie w r. 1913. Brałem pieniądze na prawo i lewo“ przyznawał się cynicznie.

„Chłop ma 8 skór, więc choćby z niego 7 skór zdarł, to mu jeszcze jedna zostanie“, wypowiedział się poufnie.

„Nie na darmo całowałem chłopskie mordy“, szczycił się Stapiński, pokazując z zadowoleniem na obszar Klmkówki. „Pluj Pan na ideę, pieniądze to grunt“, wyraził się raz do zaufanego przyjaciela. „Ja się szczycę mojami kozłokami politycznymi“, powiedział wreszcie z namaszczeniem na ostatnim kongresie w Rzeszowie.

To mówił sam o sobie i swojej działalności p. Stapiński. A co mówią jego przyjaciele? Ci mówią także dużo. Niedawny jego gramofon i szambelan wierny, a dziś wróg zaciekle, takie zapytania kieruje do p. Stapińskiego w nr. 4 „Chłopskiego Sztandaru“:

„Mielśmy w kasie — pisze Sanojca — trzy miliony czterysta tysięcy marek funduszu. Stapiński obiecał dać 700.000 procentu od tych funduszy (widocznie kapitał nosił w kieszeni) i milion na fundusz wyborczy. A gdzie są te pieniądze? Czemu u skarbnika Gیزی nie znaleziono ani feniga?

Kto publicznie głosił, żeby szlacheckimi czaszkami brukować ulice — kto w tym Sejmie mówił, że mało było 1846 roku. Kto zbierał siły na stańczyków, a potem ich na kandydatów zalecał chłopom? Kto wiecznie odgrywał głupie komedje ze składaniem mandatu i z prezesury stronnictwa? Jak się przedstawia sprawa z kontraktami Haczowskiemi, z opieką nad francuskimi rafinerjami z kupnem rafinerji w Ropie i t. p.?

Drugi zaś jego przyjaciel p. Szczepański takie świadectwo moralności Stapińskiemu wydaje: „Osobnik, który potrafił matkę własnych dzieci śledzić szpiclami płatnymi, sprowadzonymi z Wiednia, sprowadzający kochance do Klmkówki, a potem leczący się lekami na chorobę, której się z wiatru nie dostaje, niech nie prawi o moralności, uczciwości i czystości“.

I taki to prawdziwie „czarny jak murzyn“ osobnik bez czci i wiary, faryzeusz, paskarz i kręciołek polityczny, bez krzty sumienia i odrobiny charakteru — rzuca się od czasu do czasu do czasu jak kundel urwany z łańcucha w swym „Przyjacielu brudu“ na piastowców i prez. Wi-

tosa! Co więcej, złapał gromadkę, na mandaty łasych, karjerowiczów każe im kandydować w naszym okręgu ze swego „stronnictwa“, które istnieje chyba na księżycu, bo przecie, co uczciwsze, dawno od Stapińskiego uciekło.

P. Stapiński udaje obrażonego, że go niby piastowcy mieli po złączeniu oszukać przy rozdziale mandatów. Jest to bezwstydną kłamstwo i wybieg starego kuglarza.

P. Stapiński sam się do naszego stronnictwa zgłosił, zrobiło mu się takie ustępstwo, jakie można było zrobić, na co p. Stapiński się zgodził. Nikt go nie namawiał i nie odpędzał. Zrobił tak, jak zwykle zawsze czynił, nie dotrzymał przyrzeczenia i pogrzebał się już na wieki, sam siebie trupem politycznym zrobił. Wskrzeszał trupa nikt nie będzie — i dlatego na pogrzebie jego jako polityka trzeba zaśpiewać piosenkę: „Spisz kuglarzu w ciemnym grobie, niech się zdrada przyśni tobie“!

Bracia chłopci! Niechaj się nikt nie popważy dać głosu na jego grobową feralną trzynastkę! Nietylko rozbilibyście w ten sposób naszą coraz bardziej zwartą siłę chłopską, ale dalibyście także dowód ogromnego niewyrobienia politycznego. Stapińskiego lista nie potrafi zebrać ani kilkaset głosów, na naszym rozbiciu skorzystałby tylko klerykali, zmarnilibyście więc tylko wasze głosy.

Precz z trupem politycznym. Precz z murzynem i zdrajcą sprawy ludowej. Zwyciężyć musi tylko wasza prawdziwa ludowa lista numer 1, na której czele stoi prezes P. S. L. Witosa. A. Motyka.

Jak głosować?

Aby lud odpowiedział godnie na oszczerstwa rzucone na P. S. L. „Piast“ i Witosa, musi pójść karnie w dniu 5 i 12 listopada do urny wyborczej z kartką Nr. 1.

Kartka musi być biała czysta (kolorowa być nie może), na niej ma być wypisany słowem lub cyfrą numer 1. nic więcej.

W przeciwnym wypadku głos staje się nieważny.

Głosować wolno tylko osobiście. Głosowanie trwa od 9-tej rano do 9-tej wieczór.

Kartkę do głosowania przynosi się ze sobą. Koperty dostarcza Komisja w lokalu wyborczym, do której wkłada się kartkę i nie zakleja.

Przewodniczący odbiera i nie oglądając wrzuca do urny.

Koperta musi być ostemplowana bez żadnych znaków, inaczej głos staje się nieważny.

Jeżeli była wątpliwość co do tożsamości osoby wyborcy musi to być podniesione przed oddaniem głosu. Tożsamość stwierdza się legitymacją lub poświadczeniem 2 osób.

Lokal wyborczy oznacza Starostwo. Trunków nie wolno szynkować od 1 do 5 listopada i od 11 do 12 listopada.

Idźcie wszyscy do głosowania, bo od wyniku wyborów zależy los Wasz i los Państwa. Zbrodnię popełnia przeciw sobie i dzieciom kto się usuwa od wyborów.

Wrogom nie dajcie się bałamucić. Idźcie masą do głosowania w dniu 5 i 12 listopada i głosujcie tylko na 1.

Żerujące hyjny wyborcze.

W każdym powiecie znajduje się po kilku osobników, którym utarło się zasłużone nazwisko — **hyjny wyborcze.**

Są to stale żerujące jedyńoski, co pod płaszczem ludowizmu, przy każdych wyborach przez swoją uedzną naturę własnych braci sprzedaliby nawet djabłu bez zastrzeżeń. Takich agitatorów widzimy przy każdych wyborach. Krzatali się dawniej za hrabianami, endekami, księżni, tam, gdzie dają dużą łapówkę za zdradziecki głos na zabijanie ruchu ludowego i utracanie ludowych praw. Tego rodzaju ludzi powinniśmy pędzić od siebie, jak złe duchy i zdradzieckie czorty, bo to są sprzedawczyki własnych braci, swojego pokolenia, chłopskiego rodu. Z tych hyjen wyborczych nie potrafiła jeszcze wyjść pańszczyźniana dusza, nie odezwała się ludowa, chłopska krew, ale krzepnie w ich mózgach zaprzaństwo i niewola, zrada i cygaństwo.

Takich to sąsiadów, co wielkie noszą różańce i długie szeptają pacierze, widzimy skakających od stronnictwa do stronnictwa, ażeby coś za ten chłopski głos zarobić. Patentowani „pobożnisie“, co wyrosli na zdradzie, żyją zdrada, a przegryzają przekupstwem, dziś jak złodzieje hytrzy wychodzą na żer przedwyborczy. Ludzi tych wykluczajmy ze swego szeregu P. S. L., piętnujmy, jak nieprzyjacieli! To są osoby, co własnej braci kopią grób, swoim dzieciom sprzedają przyszłość, a wrogom liżą łapy za marny ochłap judaszowski. Od takich przyjaciół zachowaj nas Panie, bo z wrogami sami sobie damy radę!

Józef Beczek.

- 1** to wykonanie reformy rolnej,
- to ziemia dla małorolnych i bezrolnych.
- to poprawa bytu ludu wiejskiego i pracującego,
- to poszanowanie praw ludowych,
- to pomoc dla inwalidów wojennych.

Księża nie słuchają papieża!

Ojciec św. Pius XI. chcąc polskich księży nawrócić do Chrystusa i Kościoła od którego daleko — dla polityki — odbiegli, wydał encyklikę w której ogłosił, że „Stolica apostolska nie zabraniając duchownym należenia do tej czy innej partji politycznej — nakazuje biskupom aby nie kandydowali do Sejmu i Senatu — pozatem zaleca całemu polskiemu udchowieństwu trzymać się zdala od walk partyjnych“.

Cóż na to nasi wojujący księża Sapielowie, Teodorowicze, Lubelscy, Lutosławscy, Kotule i inni Czujowie.

Czy się nie zakopią pod ziemię ze wstydu, że aż Ojciec św. musi ich karcić jako niegodnych synów kościoła, że ich musi napominać do upamiętania? Widzicie z tego sami bracia chłopi jak to księża potrafią nawet najwyższe go Zwierzchnika kościoła nie słuchać i deptać jego nakazy a potem wołać że „Ludowcy walczą z religją“! — **Pamiętajcież, że głosując na Nr. 12. na listę klerykałua postąpiłbyście wbrew rozkazowi Ojca św. który nie chce mieć księży posiami! Wszyscy zatem głosować będziecie tylko na Nr. 1.**

Ruch wyborczy.

WOLA SZCZUCIŃSKA POWIAT DABROWA.

klerykalnej (jak utrzymuje duchowieństwo) Stronnictwo klerykalnej (jak utrzymuje duchowieństwo) Stronnictwo Ludowe z pod znaku „Piasta“ ostatnimi czasy zapuściło bardzo głęboko korzenie. I mimo piorunów i gróźb ze strony tutejszych duszpasterzy, ludność poznawszy się na obłudzie, tłumnie przechodzi pod sztandar chłopski który dzierży w krzepkich dłoniach nasz wódz prezes Witos. Robota przedwyborcza bardzo u nas intensywna. — Dnia 15 października odbyło się wielkie zebranie w Woli szczucińskiej, na które przybyło dużo ludności z sąsiednich wiosek. Pięknie zagaił p. Kruk, przewodniczył p. Witaszek, a sekretarzował podpisany.

Sytuację polityczną i znaczenie wyborów przedstawiła dokładnie znana działaczka ludowa **Świątkówna**, nauczycielka ze Szczucina.

Wśród ogromnego entuzjazmu zebrani uchwalili hołd i cześć Naczelnikowi Państwa i prezesowi Witosowi.

Tegosamego dnia tutejsze duchowieństwo pracowało w pocie czoła w winnicy pańskiej, lecz nadaremnie. Jeden z wikarzątek dowiedziawszy się o naszym zebraniu, smął biedaczysko aż przez obsiane dworskie pola, gdzie na gwałt „zwołał“ do wójta zgromadzenie, na które przybyli sami Piastowcy i ciętą dali odprawę rozpolitykowanej księżynie, poczem wszyscy poszli na wiec, na którym referowała nauczycielka Świątkówna, bo było czego posłuchać.

Zaś drugi Jegomość, sam pleban, puścił się do Świdrówki, lecz na zebranie przybyło aż **ośm** niewiast katolickich. Niechajże z tego sami księża wysnują wnioski, że najlepiej będzie, gdy będą pilnowali kościoła, ambony i konfesjonau, a my ich wtedy prawdziwie szanować i kochać będziemy!

Wojciech Witaszek.

OLEŚNO W DĄBROWSKIEM.

W niedzielę, dnia 15 października b. r. odbył się u nas po sumie, przed dołnem J. Nowaka wspaniała wiec ludowy, przy udziale tłumów ludności.

Wiec zagaił p. **Patolski** i powołał na przew. **J. Nowaka**, a na sekr. podpisanego. Wyczerpujący i nader rzeczowy referat wygłosił prof. Dubiel, w którym rzucił zebrany przed oczy obraz walki P. S. L. o chłopskie prawa, przedstawił znaczenie Polski ludowej, omówił reformę rolną i poprzednie rządy w Polsce, wspomniął o zasługach Naczelnika Państwa, P. S. L. i Witosa w odzyskaniu niepodległości. Mowę bardzo często przerywano gromkimi oklaskami.

O Polsce ludowej, zasługach prez. Witosa, w waice o prawa ludowe, reformie rolnej i konieczności walki z wstecznictwem mówił ze swadą i werwą sobie właściwą red. **Czuła**, którego też zebrani obdarzyli huczными brawami.

Następnie **p. Patolski**, znany działacz ludowy w tej okolicy, odparł zarzuty stawianie P. S. L., wezwał zebranych do bezwzględnej karności, do popierania prasy ludowej a wystrzegania się trucizny endeckiej i klerykalnej. Podpisany w kilku słowach wezwał młodych do popierania P. S. L., aby trudy poniesione w wojnie nie poszły na marne i wznosił okrzyk na cześć prez. Witosa, powtórzony entuzjastycznie. Wszystkich mowców nagrodzono huczными oklaskami. Na wniosek p. Patolskiego uchwalono jednogłośnie następujące rezolucje: Zebrani na

wieczu w Oleśnie uchwalają pełne zaufanie oraz wyrazy czci szacunku dla Nacz. państwa, pełne zaufanie dla P. S. L. i prezesa W. Witosy, postanawiając jednogłośnie głosować na listę Nr. 1 jako tę, która zjednoczy masę ludową. Wzywają wszystkich tutejszej parafii, by dla jedności głosowali na listę Nr. 1. i stanęli karnie pod sztandarem P. S. L.

Fr. Drewniani.

PALEŚNICA W BRZESKIM.

Dnia 8 października odbył się w naszej wiosce po sumie wiec P. S. L. Piast. Na wiecu zjawili się gospodarze i gospodynie z 7 gmin, to też wielka sala szkolna nie mogła pomieścić uczestników. Zagaił przew. Kółka roln. p. Soból, przewodniczącym wybrano zasłużonego w tej gminie kier. szkoły p. Gruszkę, zastępcą p. Motykę nacz. gm., sekretarzem p. Jędrzejaka. Referat polityczny wygłosił p. Regiec, który skreślił dzieje ruchu ludowego i stronnictwa, oraz jego zasługi, a przede wszystkim podniósł doniosłą i skuteczną pracę prez. Witosy, zwłaszcza w r. 1915, kiedy lud marł w barakach, z głodu i chorób, kiedy wojska austriackie i pruskie rabowały chłopom zboże i bydło, wtedy Witos bronił ludności, interweniował u władz. Przypominał dalej mowca te czasy, kiedy to Witosy powołano na stanowisko premiera — a on wywiązał się z zadania jaknajlepiej, omówił dalej dokładnie co rząd Witosy dla Polski i ludu zdziałał.

Następny mówca p. Bartosz skreślił przyczyny upadku Polski i wykazał zebrany, że obowiązkiem ich jest głosować na listę P. S. L. Nr. 1.

P. M. Korzeniowski omawiał program P. S. L., niesprawiedliwy wymiar podatków osobisto-dochodowych, daniny, klasyfikacji gruntów i t. p. P. Cieśla nacz. gm. Brzozowa przedstawił potrzebę organizacji P. S. L. — P. Soból omawiał sprawę rozbudowy dróg i bezczelność endecji, którzy będąc w Paleśnicy nie przyznali się nawet do jakiego stronnictwa należą, bo się wstydzą, ale na wieś po głosy chłopskie idą. Po zakończeniu przemów na wniosek pp. Regieca i Bartosza uchwalono jednogłośnie następującą rezolucję: Ludność parafii paleśnickiej zobowiązuje się iść solidarnie do wyborów i głosować tylko na listę P. S. L. Nr. 1.

Zebrani na wiecu wyrażają naczelnikowi Państwa J. Piłsudskiemu najgłębszy hołd, p. prez. Witosowi za jego niezmordowaną pracę cześć i uznanie.

K. Regiec

ŁĘKAWICA W TARNOWSKIM.

W niedzielę 8 października odbył się u nas w Łekawicy wielki wiec przedwyborczy P. S. L. Piasta. Na wiecu przewodniczył F. Włodek, zastępował J. Piątek, sekretarzował Kępa. Ogólną sytuację polityczno-wyborczą w państwie nakreślił Prof. Dr. Rymar, wskazał na zasługi ustępującego sejmu i na rolę, jaką w nim odegrało P. S. L. Odparł zarzuty, podnoszone w prasie i na wiecach, wskazał na zadania, jakie przyszedł sejm czekać.

Drugi z kolei zabrał głos p. Wasowicz i przedstawił o co obecnie walka się rozgrywa. Z jednej strony idzie lud do lepszej przyszłości pod sztandarem P. S. L., a z drugiej strony endecja i wojujący kler dążą do powstrzymania chłopów w tym pochodzie. Zwycięstwo tylko w jedności masy chłopskiej.

Na tem tle rozwinęła się dyskusja i zabierali głos: Bednarz, Mitera, Włodek F., Piątek St. i Piątek óJz. Na podniesione zarzuty odpowiadali referenci wyczerpująco.

PRZEGRANA KLERYKAŁÓW W PILZNEŃSKIM.

Ostatniego tygodnia urządzili pod komendą Ks. Dr. Czujki klerykałi ofensywę na pow. Pilzno. Dnia 22 w nie-

dzielę odbyli cały szereg wieców. posługując się automebilami dla zmylenia drogi za sobą.

Ks. Dr. Czujki urządził wyprawę na parafię Jodłową, gdzie przegrał sromotnie razem ze swoim posługaczem p. Staśkiem z Borzęcina. Dzielna postawa Jodłowian dała nieproszone gościom należytą odprawę, skąd odjechali, jak po zmyciu.

Po referatach ks. Czujki i literata Śniadka wykazał ich zgubną robotę Józef Berek, nasz kandydat z listy P. S. L. gdzie postawione rezolucje potępiły rozbijacką agitację klerykałną i wyraziły wotum zaufania Prezesowi P. S. L. W. Witosowi i całemu Stronnictwu. Oświadczyli się obywateli, że głosować będą tylko na listę Nr. 1.

W Dulczówce odbył wiec hr. Łubieński i ks. Bidro, szkalując w łajdacki sposób ludowców i przywódców P. S. L. Porządną naukę dał im p. Rynkar, młody i dzielny ludowiec, tak, że bez pożegnania opuścili zebranych, mrzekając, że tutaj nie się nie da ułowić.

W Łekach dolnych pod kościołem zwołali wiec, ale ludowcy Augustyn i Tarcoń poradziły tym panom, ażeby zabrali ngoi za pas, co też uczynili, dziękując, że się tylko tak z nimi ludowcy obeszlą.

W Lipinach na zebraniu p. Berkowski i jeden ksiądz, mimo największego wysiłku, nie odnieśli żadnego sukcesu, bo ludowcy dali im słowo prawdy, poczem opuścili zebranych, odjeżdżając niepyszni. Reszta zebranych nie doszło do skutku z powodu dzielnej postawy zorganizowanych w powiecie ludowców. Zatem był to fatalny dzień klerykałów, gdyż wszędzie przegrywali swoje zebrania.

23, w poniedziałek na wiecu (w Sokocie) w Pilźnie, gdzie po wyborczej runo wybrał się p. Pruchnik i wieczny kandydat Jasik, zebrani delegaci potępiłi rozbijacką robotę Stapińczyków i klerykałów. Po przemówieniu J. Berka uchwalono dla rozbijaczy wotum nieufności a dla P. S. L. zaufanie i zobowiązali się głosować na listę Nr. 1. Tak czynią ludowcy powiatu Pilzno wrogom Ludu.

Mimo to księża agitują zawzięcie. Prawie we wszystkich parafiach w dniu 22 października w niedzielę nawoływali księża do „Ludu Katolick.“ i do głosowania na 12. Po sumie urządzano wiece, które w całej pełni ludowcy opanowali i uchwalili potępienie dla klerykałów, a wotum ufności dla P. S. L. i Wincentego Witosy.

Na wiecu w Jodłowej, Łekach, Dulczówce, Lipinach i t. d. kampanja ks. Dr. Czujki spotkała się z należytą odprawą ludowców. Wszędzie gremialnie uchwalono popierać listę P. S. L. Nr. 1. Agitacja nauczyciela Gawrońskiego nie odnosi żadnego skutku (lista Götza okocimskiego), ale spotyka się z oburzeniem wyborców na każdym kroku.

Wyprawa inżyniera (b. ministra) Pruchnika z Tarnowa w dniu 23 w Pilźnie zabiło resztę myśli o stapińszczyźnie w powiecie, a zebranie potępiło tak klerykałów jak i stapińszczyków.

Ludowcy trzymają się mocno. Ludowcy w Pilźnie są wzorem zorganizowanej Braci chłopskiej.

Kobiety tłumnie oświadczyły się głosować tylko na jedynekę P. S. L.

Do wyborców w stryżowskiem.

Krajanom moim i przyjaciółom politycznym z powiatu stryżowskiego, zapytującym dlaczego nie ma mnie na liście Nr. 1. z okręgu 46, (Jasło, Strzyżów i t. d.) donoszę,

kandydatna moja postawioną została w okręgu Nr. 45. z powiatu brzeskiego, a ponieważ, nie ulega wątpliwości że lista ludowa Nr. 1. tu zwycięży, gorącoby pragnął, żeby także okręg Nr. 46, który zawsze stał wiernie i mocno przy sztandarze ludowym, nie sprzeniewierzył się swej dobrej sławie, by także tam jedynka była górą, by posłowie Waszego okręgu w myśl tych samych hasel i programu pracowali dla dobra powiatu, tak mi zawsze bliskiego, oraz na pomyślność ludu i całego społeczeństwa polskiego.

Niech żyje lista Nr. 1. głosujcie tylko na tę listę —
Szcześć Boże!
Jan Brodacki.

Rozmaitości.

Oświadczenie. Otrzymaliśmy następujące pismo:

Ja niżej podpisany, były legionista 16 kompanji i 3 szwadronu 2 Brygady stwierdzam własnoręcznem podpisem, że nieprawdą jest, jakoby gdziekolwiek popierał działalność polityczną Dr. Gagatka. Przeciwnie, Dr. Gagatka uważam za wroga państwa i ruchu ludowego, a samemu Dr. Gagatkowi odmawiam moralnych i ideowych kwalifikacji do jakiegokolwiek pracy politycznej. Uważam za swój święty obowiązek narodowy i polityczny, zwalczanie Dr. Gagatka wszelkimi możliwymi środkami i sposobami. Uważam się dalej za bezwzględnie zwolennika P. S. L. i dla tego stronnictwa pragnę pracować. **Józef Łazarski.**

„Wszepolski Przegląd Kupiecki“ począł wychodzić w Grudniadzu (Pomorze). Numer 19 (październik 1922 r.) stron 60 zawiera bogatą treść. Obok artykułów ekonomicznych, pióra redaktora M. Pacoszyńskiego, a

mianowicie: „Zadania najprzedniejsze kupiectwa polskiego na Pomorzu“, oraz „Sprawa walki z drożyzną“, spotykamy różne prace z dziedziny handlu, a więc: towaroznawstwo, organizacja nowoczesna, dział zawodowy kupiecki, sprawy podatkowe i inne. Obok prac fachowych znajdujemy artykuł „Siła woli a powodzenie“, dalej różne drobne prace, jak: „Wystawa pływająca“, „Nawiązanie stosunków handlowych“, „Wiadomości gospodarcze“, „Z izby handlowej. wreszcie komunikaty z ruchu organizacyjnego.

Mniemać należy, że pismo powyższe, zawierające tak bogatą treść, zainteresuje nasze sfery handlowo-przemysłowe.

Monety żelazne. Ministerstwo skarbu komunikuje, że są prace na ukończeniu nad wypuszczeniem metalowych monet 20—100 Mkp. Wypuszczenia nowych monet spodziewać się należy w miesiącu lutym.

Franciszek Osysko urodz. w r. 1896 w Brzozowy powiat Tarnów, zgubił tymczasowe zaświadczenie wojskowe które unieważnia.

Józef Lis, ur. 1896, Siedliska-Bogusz, zgubił kartę zwolnienia wydaną przez P. K. U. Tarnów, pow. Pilzno, którą unieważnia.

Unieważniam zgubiony z początkiem września br. dokument wojskowy opiewający na **Pawła Szota** urodz. w r. 1898 we Wróblowej, pow. Jasło.

Jednajcie czytelników,
By rosła siła na wsteczników.

ZAWIADOMIENIE.

Z dniem 1 października b. r. zaczęło wychodzić czasopismo popularno - naukowe p. n.

„PRZYRODA I TECHNIKA”

Wydane staraniem „Pol. Tow. Przyrodników im. Kopernika“ (Kraków, Lwów, Poznań, Warszawa, Wilno) oraz „Książnicę Polską T. N. S. W.“ (Lwów-Warszawa) przy wydatnym zasiłku Min. W. R. i O. P.

TREŚĆ ZESZYTU 1. 1. Do czytelników (Pol. Tow. Przyr. im. Kopernika); 2. Pamięci Bronisława Znatowicza (redakcja); 3. Chrona przyrody ojczystej i jej znaczenie (prof. Dr. S. Krzemieniewski z Uniw. Lwów.) 4. Budowa Materji w świetle badań nowoczesnych (inż. dr. Zygmunt Fuchs, asystent Polit. Lwowskiej); 5. Z dziejów telegrafji bez drutu (inż. dr. Tadeusz Malarski, prof. Szkoły Przemysłowej); 6. O gościach mrówek (prof. J. Łomnicki, dyr. Muzeum im. Dzieduszyckich); 7. czczenie zasług naukowych Franciszka Chłapowskiego, prof. hon. Uniw. Pozn. W dziale redak.: Ruch nauk. Przegląd czas., Przegląd książek, Zapiski i Skrzynka redakcji.

Wszelkich wyjaśnień udziela i zamówienia przyjmuje

Książnica Polska T. N. S. W., Lwów, Czarnieckiego L. 12, Warszawa,
Nowy Świat 59.

Dla Woj. poznańskiego Skład główny: Księgarnia św. Wojciecha — Poznań, plac Wolności.

„PLON“

SPÓŁDZIELNIA ROLNICZO-HANDLOWA
TARNÓW UL. TARGOWA 3 (BUREK). TEL. NR. 69.

Ma na składzie:

Maszyny i narzędzia rolnicze z kilku fabryk krajowych i zagranicznych: młocarnie kieratowe, i ręczne, kieraty dwu- i jedno-konne, siewczarnie kieratowe i ręczne, młynki, siewniki, plugi żelazne i z drewnianymi grządzielami, brony cięższe i lżejsze, kultywatory, brony sprężynowe, wozy, buraczarki, parniki, wirówki, cement, papa, gwoździe, oraz w sklepach wszelkie towary potrzebne w gospodarstwie.

Zboże siewne oryginalne i odsiewy.

Nawozy sztuczne: thomasyna (żuźle) 17—19%, superfosfaty mineralne i kostne, sole potasowe, kainit, siarczyn amonowy i saletra chilijska.

„Plon“ skupuje zboże i ziemniaki w każdej ilości i płaci cenę targową.

Udział w „Plonie“ wynosi 1000 Mk

S. A. Żegluga Polska

Sekcja dla rzeki Dunajca w Tarnowie.

Dział A. Szutrownia.

Sortowany szuter granitowy dla celów kolejowych, drogowych i betonowych. Piasek granitowy i pospółka dla celów budowlanych i wyrobów betonowych.

Dział B. Wikliniarnia.

Pręcie koszykarskie białe i zielone, laski białe i zielone, oraz gotowe obręcze na beczki.

Dział C. Betoniarnia.

Wyrób rur, przepustów, krawężników i t. d. oraz wszelkich robót betonowych według danych modeli lub rysunków.

Dział D. Węglowy.

Dostawa węgla we wszystkich sortach od grubego aż do mialu z kopalń górnośląskich i zagłębia dąbrowskiego.

Dział E. Drzewny.

Dostawa materiałów budowlanych, drzewnych a to desek, brusów, drzewa okragłego, kantowego, wymiarowego i t. d.

Dział F. Budowlany.

Projektowanie i wykonywanie planów budynków mieszkalnych i gospodarczych, drewnianych, betonowych i murowanych. Dostawa wszelkich materiałów budowlanych.